

14. februar: en vei som er åpen for alle

14. februar 1930 forsto den hellige Josemaría at Gud også kalte kvinner fra hele verden til å tilhøre Opus Dei, til å helliggjøre seg i hverdagslivet. Vi gjengir her en analyse av dette ”grunnleggelsens øyeblikk” – fra kilder som ikke tidligere er utgitt – og som er publisert i tidsskriftet *Studia et Documenta*.

18.02.2012

Utdrag fra en artikkel publisert av Francisca Quiroga, lærer i filosofi ved det pavelige universitet Santa Croce, i Studia et Documenta(2007).

Hva besto den grunnleggende hendelsen i, som fant sted 14. februar 1930? Det er mulig å besvare dette spørsmålet på en kortfattet måte ved å si: Den hellige Josemaría forsto at Gud kalte kvinner til å være og gjøre Opus Dei.

Det som skjedde på denne datoen bør derfor ses på som en fullbyrdelse av det prosjektet som allerede hadde startet 2. oktober 1928.[1]

Grunnleggeren presiserte alltid hvilken dag han oppdaget at Gud ville at Opus Deis kvinnelige avdeling skulle grunnlegges. Noen ganger ga han også informasjon om stedet og situasjonen det hele utspant seg i. Stedet for denne hendelsen var et kapell som tilhørte markisen av Onteíro[2] i Madrid. Situasjon: mens

han feiret messe. Det konkrete øyeblikket: umiddelbart etter kommunion.

Han kom senere til å skrive ned det som skjedde i hans sjel i dette øyeblikket: **”14. februar 1930 feiret jeg messe i det lille kapellet som tilhørte den gamle markisen av Oteiro, mor til Luz Casanova, som jeg var åndelig veileder for den tiden da jeg var kapellan i Patronato*. Under messen, umiddelbart etter kommunion, hele det kvinnelige Verket! Jeg kan ikke si at jeg så det, men jeg visste på en forstandsmessig måte, i detalj (deretter la jeg til andre ting ved at jeg videreutviklet *den intellektuelle visjonen*) hvordan Opus Deis kvinnelige avdeling skulle være.”**[3]

Ved en meditasjon han holdt i Pinsekapellet i Villa Tevere[4], fortalte han: **”Jeg gikk hjem til en**

eldre dame på åtti år som skriftet for meg, og deretter feiret jeg messe i det lille kapellet hun hadde. Og det var der, etter kommunion, i messen, at den kvinnelige avdelingen ble født. Deretter, ved nærmest mulige tidspunkt, gikk jeg raskt til min skriftefar som sa til meg: *dette er like mye fra Gud som det andre.*”[5]

Denne dagen oppstår det noe nytt, som ikke er en annen institusjon, men en utvidelse av det som allerede hadde begynt 2. oktober 1928.[6] På forskjellige måter gjorde han det alltid klart at det som startet 14. februar 1930 sto i fullstendig kontinuitet med det han så 2. oktober 1928.

Han uttrykte det på en meget klar måte på et møte i Buenos Aires i 1974: **”Det var den 2. oktober 1928, festen for de hellige verneengler,**

**at Herren ville at vi skulle begynne
å arbeide. 14. februar 1930 ble
denne store universelle
mobilisering av kristne for å virke
for fred, for velstand, for
forståelse, for broderlighet
fullkommen ved den kvinnelige
avdelingen.”[7]**

La oss også se på et eldre notat fra 1959. Til noen kvinnelige medlemmer i Opus Dei som bodde i Roma sa han: **”Jeg vil være sammen med dere i dag, mine døtre, for vi feirer årsdagen for den dag da vår Herre åpnet denne guddommelige vei på jorden også for kvinner.”[8]**

Et notat fra en samtale med grunnleggeren, februar 1955, avspeiler hvordan han forsto at Opus Deis helhet inkluderte både menn og kvinner. Han sa: **”Verket ville sannelig ha forblitt ensidig uten denne uttrykkelige Guds vilje og uten dere søstre.”[9]**

Menn og kvinner i Opus Dei tilhører en og sammen institusjon. De har samme kall, samme oppdrag, identisk ånd og identiske apostoliske metoder.[10] De utgjør en og samme familie med ”Faderen” som overhode, som helt fra den gang Opus Dei fikk sin endelige juridiske form i 1982 også er deres prelat.[11]

Slik formidlet grunnleggeren denne kjensgjerning på mange forskjellige måter, ved ord og handlinger. Og slik oppfattet Opus Deis medlemmer dette helt fra begynnelsen av. Det finnes et betydningsfullt notat i den dagboken som ble skrevet i det første kvinnelige senteret, datert 14.

februar 1943, der man kan høre liksom et ekko av den hellige Josemarías ord: **”Vårt første blikk på denne for oss så store dagen er rettet mot den Jesus (sic) som råder over oss fra tabernaklet, og i det blikket finnes det en svært stor takknemlighet for at han har gitt**

**inspirasjon til et kvinnelig
samarbeid i hans Verk.”[12]**

Uttrykket ”kvinnelig samarbeid”, selv om det ikke stemmer fullt og helt, viser på en tydelig måte to fakta som den hellige Josemaría ville formidle til dem: Opus Dei er én institusjon, med to avdelinger. Initiativet kommer fra Gud og dermed ”samarbeider” alle – kvinner og menn – med Gud.

[1] Jf Andrés Vázquez de Prada, *El Fundador del Opus Dei*, bind 1, s. 251-324.

[2] Doña Leónides García San Miguel, Marquesa de Onteiro: jf *ibid.*, s. 258, fotnote 17. Hennes hjem var en villa i gaten Alcalá Galiano i sentrum av Madrid; det ble senere revet for å gi plass til et leilighetskompleks.

*En veldedighetsinstitusjon i Madrid (overs. anm.)

[3] Josemaría Escrivá, "Apuntes íntimos", nr. 1871, nedskrevet 1948, gjengitt i Andrés Vázquez de Prada, *op.cit.* bind 1, s. 323. Om denne tekstens historiske og teologiske betydning, jf Antonio Aranda, "Den salige Josemaría...", s. 131-136.

[4] Villa Tevere er navnet på det bygningskompleks i Roma som huser Opus Deis hovedkvarter, jf Andrés Vázquez de Prada, *op.cit.*, bind 3, s. 105.

[5] Notater tatt under en meditasjon, 14/2 1964, AGP, Sec. P09, s. 74. Jf Andrés Vázquez de Prada, *op.cit.*, bind 1, s. 315-324.

[6] "I månedene etter 2. oktober 1928 anså Don Josemaría Escrivá de Balaguer at Opus Dei bare henvendte seg til menn, selv om han så klart at det lys han hadde fått hadde en verdensomspennende rekkevidde. Den 14. februar 1930, mens han feiret messe, innså han at han også

burde fremme dette kallet blant kvinner, og på den måten oppsto en ny avdeling eller seksjon innen Opus Dei. Prelaturet Opus Dei, som utgjør en organisk og udeelt sjelesorgsenhet, utfører sitt apostolat gjennom den mannlige og gjennom den kvinnelige avdelingen, under prelatens ledelse og styre, noe som sikrer begge avdelingers grunnleggende åndelige og juridiske enhet.” (José Luis Illanes, *op.cit.* S. 130, fotnote 74).

[7] Notater tatt ved et møte i Buenos Aires 26/6 1974, AGP, Sec P05, I, s. 595.

[8] Notater tatt ved et foredrag 14/2 1959, AGP, Sec. P02, 1992, s. 600.

[9] Notater tatt under en samtale, februar 1955, AGP, Sec. P01, II, s. 6.

[10] Jf Pedro Rodriguez, Fernando Ocariz, José Luis Illanes, *op.cit.*, s. 69-86 og 162-198.

[11] Jf *Statuta*, nr. 1 og 130, i Amadeo de Fuenmayor, Valentin Gómez-Iglesias, José Luis Illanes, *op.cit.*, s. 628 og 647.

[12] Dagbok for senteret i Jorge Manriquegaten, 14/2 1943, AGP (underavdeling Asesoría Central), D-1004.

pdf | dokument generert automatisk fra
[https://dev.opusdei.org/nb-no/article/14-
februar-en-vei-som-er-apen-for-alle/](https://dev.opusdei.org/nb-no/article/14-februar-en-vei-som-er-apen-for-alle/)
(10.08.2025)